

บทที่ ๑

ระเบียบวิธีการวิจัย

บทนี้จะเป็นการกล่าวถึง ระเบียบวิธีการวิจัยซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ตอน โดยมีรายละเอียด

ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
  - 2.1 การนิยามตัวแปร การวัดตัวแปร และการทดสอบมาตรฐานวัด
  - 2.2 แบบสอบถาม
  - 2.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ สตรีโสดที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ซึ่งประกอบด้วยสตรีโสดใน 4 กลุ่มอาชีพค้างนี้ คือ

1. สตรีโสดที่ประกอบด้วยอาชีพพยาบาลในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
2. สตรีโสดที่ประกอบด้วยอาชีพข้าราชการทหารบกที่ทำงานในกระทรวงกลาโหม
3. สตรีโสดที่ประกอบด้วยอาชีพครู และสอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย
  - 3.1 ครูในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
  - 3.2 ครูในโรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม
  - 3.3 ครูในโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ
4. สตรีโสดที่ประกอบด้วยอาชีพอาจารย์ และสอนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย
  - 4.1 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4.2 อาจารย์ในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

4.3 อาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่างของสตรีโสดทั้ง 4 อาชีพนี้ ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากมีความจำกัดในเรื่องของรายชื่อสตรีโสดทั้งหมดที่ต้องการจะศึกษา และในด้านความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 การนิยามตัวแปร การวัดตัวแปร และการทดสอบมาตรฐานวัด

ในส่วนนี้จะเป็นการกล่าวถึง รายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. การนิยามตัวแปรเชิงปฏิบัติการ

ข. การวัดตัวแปร

ค. การให้คะแนน

ง. การทดสอบมาตรฐานวัด

จ. การแบ่งกลุ่ม

ตัวอย่างเช่น เรื่อง

(๒) เกียรติภูมิแห่งตน (self-esteem)

ก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

เกียรติภูมิแห่งตน หมายถึง ความรู้สึกของสตรีโสดในลักษณะของการประเมินคุณค่าตนเองในเชิงบวก ว่าตนเองในฐานะที่เป็นคนโสดนั้น มีคุณค่า มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มากน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับสตรีอื่นที่แต่งงานแล้ว

ข. การวัดตัวแปร

เกียรติภูมิแห่งตน วัดโดยการสร้างมาตรฐานวัด โดยเป็นข้อความที่ถามถึงความรู้สึกและการประเมินคุณค่าตนเองของสตรีโสดโดยใช้มาตรฐานวัดแบบ Likert ซึ่งประกอบด้วย ข้อความ

ที่มีแบบคำตอบ 5 คำตอบ ดังนี้คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

มาตรวัดเกียรติภูมิแห่งตน ประกอบด้วยข้อความ 12 ข้อความ โดยใช้ข้อความในแบบสอบถามตั้งแต่ข้อ 24 ถึงข้อ 35 มาตรวัดดังกล่าวประกอบด้วยข้อความดังต่อไปนี้

- ข้อ 24. ถึงแม้ฉันจะอยู่เป็นโสด แต่ฉันก็คิดว่าศักดิ์ศรีของความเป็นผู้หญิงของฉันก็ไม่ได้ด้อยกว่าผู้หญิงอื่นที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 25. ฉันคิดว่าชีวิตโสดของฉันเป็นชีวิตที่น่าเบื่อไม่มีชีวิตชีวาเสียเลย
- ข้อ 26. ฉันคิดว่าชีวิตโสดของฉันก็มีความสุขดีเหมือน กับผู้หญิงอื่นที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 27. การที่ฉันต้องอยู่เป็นโสด เช่นนี้ทำให้ฉันรู้สึกน้อยหน้ากว่าผู้หญิงที่เขามีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 28. ฉันคิดว่า ถึงแม้ฉันจะไม่ได้แต่งงาน แต่ฉันก็รู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถใช้ชีวิตโสดโดยไม่ต้องพึ่งพาใครเลย
- ข้อ 29. ในบางครั้งฉันรู้สึกว่า สาวโสดอย่างฉันคงเป็นผู้หญิงที่ไม่มีคุณค่าอะไร เมื่อเทียบกับผู้หญิงอื่นที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 30. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับสถานภาพความเป็นโสดที่ฉัน เป็นอยู่ขณะนี้
- ข้อ 31. บางครั้งฉันรู้สึกว่าชีวิตโสดของฉันนั้น "ช่างไร้จุดหมาย" เสียเหลือเกิน
- ข้อ 32. ฉันคิดว่าชีวิตโสดของฉัน เป็นชีวิตที่มีอิสระที่จะทำอะไรตามใจชอบมากกว่าคนที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 33. ฉันคิดว่า ตัวฉัน เป็นสาวโสดที่มักจะมีอารมณ์ไม่อยู่กับร่องกับรอย
- ข้อ 34. ฉันคิดว่า ฉัน เป็นสาวโสดที่มีความสามารถในการทำงานไม่น้อยกว่าคนที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 35. ฉันคิดว่า สาวโสดอย่างฉัน เป็นคนที่ไม่ค่อยมีเสน่ห์

ค. การให้คะแนน

มาตรวัดประกอบด้วยข้อความเป็นข้อความเชิงบวก 6 ข้อความ ได้แก่ ข้อความ ข้อ 24, ข้อ 26, ข้อ 28, ข้อ 30, ข้อ 32 และ ข้อ 34 และเป็นข้อความเชิงลบ 6 ข้อความ ได้แก่ ข้อความข้อ 25, ข้อ 27, ข้อ 29, ข้อ 31, ข้อ 33 และข้อ 35

การให้คะแนนข้อความเป็นข้อความที่ใช้วัดเกียรติภูมิแห่งตน ให้คะแนนจากคำตอบดังต่อไปนี้

ข้อความเชิง บวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วย	"	4 "
ไม่แน่ใจ	"	3 "
ไม่เห็นด้วย	"	2 "
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	"	1 "

ข้อความเชิง ลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	"	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	"	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	"	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	"	5 คะแนน

ง. การทดสอบมาตรวัด

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรวัดเกียรติภูมิแห่งตน ได้ดำเนินการโดยใช้เทคนิค "coefficient alpha" เพื่อวัดขนาดค่าความเชื่อถือได้ภายใต้ความหมายของความคงเส้นคงวาภายใน (internal consistency) ในทฤษฎีของ Nunally (1978) ขนาดค่าความเชื่อมั่นได้ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่าพอเพียงสำหรับใช้เป็นมาตรฐานของมาตรวัดในการวิจัยทางวิชาการ

มาตรวัด เกียรติภูมิแห่งตน ในตอนต้นประกอบด้วยข้อความ 12 ข้อความดังกล่าว ในข้างต้น แต่ภายหลังจากการนำมาตรวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วปรากฏว่ามีค่า reliability coefficient $\alpha = 0.64805$ และมีข้อความ 2 ข้อความในมาตรวัดที่มีค่า item-total correlation ค่า ได้แก่ข้อความข้อ 24 และข้อ 25 จึงตัดข้อความทั้ง 2 ข้อออก ซึ่งทำให้ค่า reliability coefficient α ในตอนหลังมีค่าสูงขึ้นเป็น 0.71448 ดังนั้น มาตรวัด เกียรติภูมิแห่งตน จึงมี 10 ข้อความ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ตารางที่ 2)

จ. การแบ่งกลุ่ม

ผู้ศึกษาได้เลือกใช้ Percentile เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มก็เพื่อที่จะเปรียบเทียบคะแนนของผู้ตอบคำถามภายในกลุ่มที่ศึกษาว่า คะแนนของผู้ใด อยู่ในอันดับตำแหน่ง (rank order) ใด การแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้ ใช้แนวความคิดที่ว่าด้วย "ความมากกว่า" "ความน้อยกว่า" ภายในกลุ่ม เป็นหลักในการจัดอันดับ ซึ่งทำให้คะแนนคำตอบที่ได้ถูกจัดอยู่ในข้อมูลประเภทจัดอันดับ (ordinal)

ข้อความวัด เกียรติภูมิแห่งตน มี 10 ข้อความ คะแนนรวมของข้อความทั้งหมด 10 ข้อความ มีตั้งแต่ 26 ถึง 50 คะแนน การจัดแบ่งช่วงคะแนนได้พิจารณาจัดกลุ่มโดยใช้ Percentile ที่ 33 และ 66 เป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ คือ

คะแนนรวม 26 - 39 คะแนน ถือว่า มีเกียรติภูมิแห่งตน ในระดับต่ำ

คะแนนรวม 40 - 44 คะแนน ถือว่า มีเกียรติภูมิแห่งตน ในระดับปานกลาง

คะแนนรวม 45 - 50 คะแนน ถือว่า มีเกียรติภูมิแห่งตน ในระดับสูง

(2) การยอมรับทางสังคม

การยอมรับทางสังคม ในการศึกษาครั้งนี้ จะวัดจากการรับรู้ของสตรีโสด กล่าวคือ สตรีโสด มีความคิดและความรู้สึก ว่า คนในสังคมในกลุ่มต่าง ๆ นั้น ยอมรับสถานภาพความเป็น สตรีโสดของเธออย่างไร

การยอมรับทางสังคมในที่นี้ แบ่งออกเป็น

- 2.1 การรับรู้การยอมรับจากครอบครัว
- 2.2 การรับรู้การยอมรับจากเพื่อนฝูง
- 2.3 การรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงาน
- 2.4 การรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไป

(2.1) การรับรู้การยอมรับจากครอบครัวก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

การรับรู้การยอมรับจากครอบครัว หมายถึง สตรีโสดคิดว่า ครอบครัวของเธอ (บิดา, มารดา, พี่น้อง) มีปฏิกิริยาต่อตัวเธอ ในลักษณะของการดูถูก เหยียดหยาม คำหยาบ ไม่ยอมรับ หรือไม่ เมื่อเทียบกับสตรีอื่นที่แต่งงานแล้วในเฉพาะด้านสถานภาพการแต่งงาน

ข. การวัดตัวแปร

การรับรู้การยอมรับจากครอบครัว วัดโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert โดยเป็นข้อความที่ถามถึงความคิดของสตรีโสด ประกอบไปด้วยข้อความที่มีค่าตอบให้เลือก 5 คำตอบ

มาตรวัดการรับรู้การยอมรับจากครอบครัว ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อความ โดยใช้ข้อความในแบบสอบถามตั้งแต่ข้อ 36 ถึงข้อ 41 โดยเป็นข้อความเชิง บวก 3 ข้อความ ได้แก่ข้อความข้อ 36, ข้อ 37 และข้อ 39 เป็นข้อความเชิงลบ 3 ข้อความ ได้แก่ข้อความข้อ 38, ข้อ 40 และข้อ 41

ข้อความเชิง บวก ได้แก่

- ข้อ 38. ท่านคิดว่าครอบครัวของท่านยอมรับว่าท่านก็เป็นสาวโสดที่มีความสุขในชีวิตคนหนึ่ง
เหมือนกับผู้หญิงอื่นที่แต่งงานแล้ว
- ข้อ 40. ถึงแม้ว่าท่านจะอยู่เป็นโสด เช่นนี้ ท่านคิดว่าครอบครัวของท่านก็ไม่มีใครคิดว่าท่านเป็น
"เลสเบี้ยน"
- ข้อ 41. ท่านคิดว่า ครอบครัวของท่านไม่ตำหนิท่านในการที่ท่านยังไม่แต่งงาน

ข้อความเชิง ลบ ได้แก่

- ข้อ 36. ท่านคิดว่าครอบครัวของท่านไม่ค่อยยกย่องท่าน เหมือนกับที่ยกย่องลูกหลานคนอื่นที่
แต่งงานแล้ว
- ข้อ 37. ท่านคิดว่าครอบครัวของท่านดูถูกสาวโสดอย่างท่านว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่มีคุณค่า เมื่อเทียบกับ
กับผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว
- ข้อ 39. ท่านคิดว่าครอบครัวของท่านไม่ต้องการอย่างยั้งที่จะให้ท่านอยู่เป็นสาวโสด เช่นนี้

ค. การให้คะแนน

การให้คะแนนมาตรฐานที่ใช้วัดการยอมรับ จากครอบครัวให้คะแนนจาก
คำตอบ เหมือนกับ การให้คะแนนมาตรฐาน เกียรติภูมิแห่งตน

ง. การทดสอบมาตรฐาน

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรฐาน การยอมรับจากครอบครัวในตอน
ต้นประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อความ แต่เมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คนแล้ว ปรากฏว่า
มีค่า reliability coefficient alpha = 0.52330 และมีข้อความที่มีค่า item-total
correlation เป็นลบอยู่ 1 ข้อความ คือข้อ 39 จึงตัดข้อความข้อ 39 ออก เมื่อตัดข้อความ
ออกแล้วปรากฏว่ามีค่า reliability coefficient alpha = 0.68065 ซึ่งสูงขึ้นกว่าใน

คอนคีน ดังนั้นมาตรวัดการยอมรับจากครอบครัวจึงมี 5 ข้อความ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ตารางที่ 3)

จ. การแบ่งกลุ่ม

ข้อความวัดการยอมรับจากครอบครัว มี 5 ข้อความ คะแนนรวมของข้อความ ทั้ง 5 ข้อความมีตั้งแต่ 10 ถึง 25 คะแนน การจัดแบ่งช่วงคะแนนได้พิจารณาจัดกลุ่ม โดยใช้ Percentile ที่ 33 และ 66 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้คือ

คะแนนรวม 10 - 20 คะแนน ถือว่า ครอบครัวยอมรับน้อย

คะแนนรวม 21 - 22 คะแนน ถือว่า ครอบครัวยอมรับปานกลาง

คะแนนรวม 23 - 25 คะแนน ถือว่า ครอบครัวยอมรับมาก

(2.2) การรับรู้การยอมรับจากเพื่อน

ก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

การรับรู้การยอมรับจากเพื่อน หมายถึง สตรีโสดคิดว่าเพื่อนของเธอมีปฏิกิริยา ต่อตัวเธอ ในลักษณะของการดูถูกเหยียดหยาม คำหยาบ ไม่ยอมรับหรือไม่ เมื่อเทียบกับสตรีอื่นที่ แต่งงานแล้วในเฉพาะด้านสถานภาพการแต่งงาน

ข. การวัดตัวแปร

การรับรู้การยอมรับจากเพื่อน วัดโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert เป็นข้อความ ที่ถามถึงความคิดของสตรีโสด ประกอบด้วยข้อความที่มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

มาตรวัดการรับรู้การยอมรับจากเพื่อน ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อความ โดยใช้ข้อความในแบบสอบถามตั้งแต่ข้อ 42 ถึงข้อ 47 โดยเป็นข้อความเชิง บวก 3 ข้อความ ได้แก่ ข้อความข้อ 43, ข้อ 45 และข้อ 46 ส่วนข้อความเชิง ลบ อีก 3 ข้อความ ได้แก่ ข้อ ความข้อ 42, ข้อ 44 และข้อ 47

ข้อความเชิง บวก ได้แก่

- ข้อ 43. ท่านคิดว่าเพื่อนของท่านยอมรับว่าท่านก็เป็นสาวโสดที่มีความสุขในชีวิตคนหนึ่งเหมือน ๆ กับผู้หญิงอื่นที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 45. ท่านคิดว่าเพื่อนของท่านไม่ตำหนิท่านในการที่ท่านยังไม่มีครอบครัว
- ข้อ 46. ท่านคิดว่า ถึงแม้ว่าท่านจะอยู่เป็นโสด เช่นมี เพื่อน ๆ ของท่านก็ไม่มีใครคิดว่าท่านเป็น "เลสเบียน"

ข้อความเชิง ลบ ได้แก่

- ข้อ 42. ท่านคิดว่าเพื่อนของท่านไม่ค่อยยกย่องสาวโสดอย่างท่านเหมือนกับที่ยกย่องเพื่อนผู้หญิงคนอื่น ๆ ที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 44. ท่านคิดว่า เพื่อนของท่านไม่ค่อยเปิดโอกาสให้สาวโสดอย่างท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย
- ข้อ 47. ท่านคิดว่า เพื่อนของท่านดูถูกสาวโสดอย่างท่านว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่มีคุณค่า เมื่อเทียบกับผู้หญิงอื่นที่มีครอบครัวแล้ว

ค. การให้คะแนน

การให้คะแนนมาตรวัดที่ใช้วัดการรับรู้การตอบโต้จากเพื่อนฝูง ให้คะแนนจากคำตอบเหมือนกับการให้คะแนนมาตรวัด เกียรติภูมิแห่งตน

ง. การทดสอบมาตรวัด

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรวัด การรับรู้การยอมรับจากเพื่อนในตอนต้นประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อความ แต่เมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วปรากฏว่า มีค่า reliability coefficient $\alpha = 0.61227$ และมีข้อความที่มีค่า item-total correlation ต่ำอยู่ 2 ข้อความ คือข้อความข้อ 42 และข้อ 47 แต่เนื่อง

จากถ้ำตัดข้อความข้อ 47 ออกจะทำให้เสียความสอดคล้องทางทฤษฎีไป จึงเลือกตัดข้อความข้อ 42 ออก เมื่อตัดข้อความออกแล้วปรากฏว่า มีค่า reliability coefficient alpha = 0.67370 ซึ่งสูงขึ้นไปกว่าในตอนแรก ดังนั้นมาตรการรับรู้การยอมรับจากเพื่อน จึงมี 5 ข้อความ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ตารางที่ 4)

จ. การแบ่งกลุ่ม

ข้อความวัดการรับรู้การยอมรับจากเพื่อน มี 5 ข้อความ คะแนนรวมของข้อความทั้ง 5 ข้อความ มีตั้งแต่ 10 ถึง 25 คะแนน การจัดแบ่งช่วงคะแนนได้พิจารณาจัดกลุ่มโดยใช้ Percentile ที่ 33 และ 66 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่มโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังมีคือ

คะแนนรวม 10 - 19 คะแนน ถือว่า เพื่อนยอมรับน้อย

คะแนนรวม 20 - 21 คะแนน ถือว่า เพื่อนยอมรับปานกลาง

คะแนนรวม 23 - 25 คะแนน ถือว่า เพื่อนยอมรับมาก

(2.3) การรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงาน

ก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

การรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงาน หมายถึง สตรีโสดคิดว่าผู้ร่วมงานของเธอมีปฏิกิริยาต่อตัวเธอในลักษณะของการดูถูก เหยียดหยาม ต่ำหนิ ไม่ยอมรับ หรือไม่ เมื่อเทียบกับสตรีอื่นที่แต่งงานแล้วในเฉพาะด้านสถานภาพการแต่งงาน

ข. การวัดตัวแปร

การรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงาน วัดโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert เป็นข้อความที่ถามถึงความคิดของสตรีโสด ประกอบด้วยข้อความที่มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

มาตรวัด การรับรู้การยอมรับ จากผู้ร่วมงาน ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อความ โดยใช้ข้อความในแบบสอบถามตั้งแต่ข้อ 48 ถึงข้อ 53 โดยแบ่งเป็นข้อความเชิง บวก

3 ข้อความ ได้แก่ข้อความข้อ 49, ข้อ 51 และข้อ 53 ส่วนข้อความเชิง ลบ 3 ข้อความ ได้แก่ ข้อความข้อ 48, ข้อ 50 และข้อ 52

ข้อความเชิง ลบ ได้แก่

- ✓ ข้อ 49. ท่านคิดว่าผู้ร่วมงานของท่านยอมรับว่าท่านก็เป็นสาวโสดที่มีความสุขในชีวิตคนหนึ่งเหมือน ๆ กับผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้ว
- ✓ ข้อ 51. ท่านคิดว่าผู้ร่วมงานของท่านไม่ตำหนิท่านในการที่ท่านยังไม่มีครอบครัว
- ข้อ 53. ท่านคิดว่าถึงแม้ว่าท่านจะอยู่เป็นโสด เช่นนี้ ผู้ร่วมงานของท่านก็ไม่มีใครคิดว่าท่านเป็น "เลสเบี้ยน"

ข้อความเชิง ลบ ได้แก่

- ✓ ข้อ 48. ท่านคิดว่าผู้ร่วมงานของท่านไม่ค่อยยกย่องสาวโสดอย่างท่านเหมือนกับที่ยกย่องผู้หญิงคนอื่น ๆ ที่มีครอบครัวแล้ว
- ✓ ข้อ 50. ท่านคิดว่าผู้ร่วมงานของท่านไม่ค่อย เปิดโอกาสให้สาวโสดอย่างท่านได้ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย
- ข้อ 52. ท่านคิดว่าผู้ร่วมงานของท่านดูถูกสาวโสดอย่างท่านว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่มีคุณค่า เมื่อเทียบ กับผู้หญิงอื่นที่มีครอบครัวแล้ว

ค. การให้คะแนน

การให้คะแนนมาตรวัดที่ใช้วัดการรับรู้การยอมรับ จากผู้ร่วมงาน ให้คะแนน จากคำตอบ เหมือนการให้คะแนนมาตรวัด เกียรติภูมิแห่งตน

✓ ง. การทดสอบมาตรวัด

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรวัด การรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงานในคอนต้นประกอบด้วยข้อความ ๘ ข้อความ แต่เมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ๓๐ คนแล้วปรากฏว่า มีค่า reliability coefficient alpha = 0.59199 และมีข้อความที่มีค่า item-total correlation ต่ำ คือข้อความข้อ 49 จึงเลือกตัดข้อความข้อ 49 ออก และเมื่อตัดข้อความนั้นออกแล้วปรากฏว่าค่า reliability coefficient alpha = 0.63213 ซึ่งสูงกว่าในตอนแรก ดังนั้น มาตรวัดการรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงานจึงมี ๕ ข้อความ (ดูรายละเอียดจากภาคผนวก คารางที่ ๕)

✓ จ. การแบ่งกลุ่ม

ข้อความวัดการรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงาน มี ๕ ข้อความ คะแนนรวมของข้อความทั้ง ๕ ข้อความ มีตั้งแต่ 10 ถึง 25 คะแนน การจัดแบ่งช่วงคะแนนได้พิจารณาจัดกลุ่มโดยใช้ Percentile ที่ ๓๓ และ ๖๖ เป็นเกณฑ์ การจัดกลุ่มแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มดังนี้

คะแนนรวม 10 - 19 คะแนน	ถือว่า	ผู้ร่วมงานยอมรับน้อย
คะแนนรวม 20 - 22 คะแนน	ถือว่า	ผู้ร่วมงานยอมรับปานกลาง
คะแนนรวม 23 - 25 คะแนน	ถือว่า	ผู้ร่วมงานยอมรับมาก

(2.4) การรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไป

ก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

การรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไป หมายถึง สตรีโสดคิดว่าคนทั่ว ๆ ไปมีความรู้สึกต่อตัวเธอในลักษณะของการดูถูก เหยียดหยาม ต่ำหนิ หรือไม่ เมื่อเทียบกับสตรีอื่นที่แต่งงานแล้วในเฉพาะด้านสถานภาพการแต่งงาน

ข. การวัดตัวแปร

การรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไป วัดโดยใช้มาตราวัดแบบ Likert โดยเป็น ข้อความที่มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

มาตรวัดการรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไป ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อความ โดยใช้ข้อความในแบบสอบถามตั้งแต่ข้อ 54 ถึงข้อ 59 โดยเป็นข้อความในเชิง บวก 3 ข้อความ นั้น ได้แก่ข้อความข้อ 54 และข้อ 58

ข้อความเชิง บวก ได้แก่

- ข้อ 55. ท่านคิดว่าคนทั่ว ๆ ไป ยอมรับว่าท่านก็เป็นสาวโสดที่มีความสุขในชีวิตคนหนึ่งเหมือนกับ ผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้ว
- ข้อ 57. ท่านคิดว่าคนทั่ว ๆ ไป ไม่ตำหนิต่านในการที่ท่านยังไม่มีครอบครัว
- ข้อ 59. ท่านคิดว่าถึงแม้ว่าท่านจะอยู่เป็นโสดเช่นนี้ คนทั่ว ๆ ไป ก็ไม่มีใครคิดว่าท่านเป็น "เลสเบี้ยน"

ข้อความเชิง ลบ ได้แก่

- ข้อ 54. ท่านคิดว่าคนทั่ว ๆ ไป ไม่ค่อยยกย่องสาวโสดอย่างท่านเหมือนกับที่ยกย่องผู้หญิงอื่นที่มี ครอบครัวแล้ว
- ข้อ 56. ท่านคิดว่าคนทั่ว ๆ ไป ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้สาวโสดอย่างท่านได้เข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ด้วย
- ข้อ 58. ท่านคิดว่าคนทั่ว ๆ ไป ดูถูกสาวโสดอย่างท่านว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่มีคุณค่าเมื่อเทียบกับ ผู้หญิงอื่นที่มีครอบครัวแล้ว

ค. การให้คะแนน

การให้คะแนนมาตรฐานที่ใช้วัดการรับรู้การตอบโต้จากคนทั่วไป ให้คะแนน จากคำตอบเหมือนการให้คะแนนมาตรฐาน เกียรติภูมิแห่งตน

ง. การทดสอบมาตรฐาน

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรฐาน การรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไป ประกอบด้วยข้อความ 6 ข้อความ เมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรฐาน ปรากฏว่ามีค่า reliability coefficient alpha = 0.61199 และค่า item-total correlation ของข้อความทั้ง 6 ข้อความมีค่าอยู่ในระดับเดียวกัน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ตารางที่ 6)

จ. การจัดแบ่งกลุ่ม

ข้อความที่ใช้วัดการรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไปมี 6 ข้อความ คะแนนรวมของข้อความทั้ง 6 ข้อความมีตั้งแต่ 12 ถึง 30 คะแนน การจัดแบ่งช่วงคะแนนได้พิจารณาใช้ Percentile ที่ 33 และ 66 เป็นเกณฑ์การแบ่งโดยจัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ คือ

คะแนนรวม 12 - 23 คะแนน ถือว่า คนทั่วไปยอมรับน้อย

คะแนนรวม 24 คะแนน ถือว่า คนทั่วไปยอมรับปานกลาง

คะแนนรวม 25 - 30 คะแนน ถือว่า คนทั่วไปยอมรับมาก

(3) ความโดดเด่นทางสังคม

ก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

ความโดดเด่นทางสังคม หมายถึง การที่สตรีใสรู้สึกว่าตัวเองอยู่นั้นแยกตัวเองออกจากความสัมพันธ์กับคนในสังคมทั้งทางด้านอารมณ์ (ความรู้สึก) และการกระทำ

ข. การวัดตัวแปร

ความโดดเดี่ยวทางสังคม วัดโดยการสร้างมาตรวัดแบบ Likert เป็นข้อความที่ถามถึงความรู้สึกของสตรีโสดที่มีต่อคนทั่ว ๆ ไปในสังคม ซึ่งเป็นข้อความที่มีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ดังนี้คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

มาตรวัด ความโดดเดี่ยวทางสังคมของสตรีโสดประกอบด้วยข้อความ 8 ข้อความ โดยใช้ข้อความในแบบสอบถามตั้งแต่ข้อ 16 ถึงข้อ 23 โดยแบ่งเป็นข้อความเชิงบวก 4 ข้อความ ได้แก่ข้อความข้อ 17, ข้อ 19, ข้อ 22 และข้อ 23 ส่วนข้อความเชิงลบมี 4 ข้อความ ได้แก่ข้อความข้อ 16, ข้อ 18, ข้อ 20 และข้อ 21

ข้อความเชิง บวก ได้แก่

- ข้อ 17. ฉันคิดว่ามนุษย์เราโดยทั่ว ๆ ไปมีความเป็นเพื่อนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันดี
- ข้อ 19. ฉันคิดว่าคนทุกคนจะหาเพื่อนได้เสมอ ถ้าเราแสดงความเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันให้เห็น
- ข้อ 22. ฉันคิดว่าโลกมนุษย์เป็นสถานที่ซึ่งมีความเป็นเพื่อนอยู่ทุกหนทุกแห่ง
- ข้อ 23. ฉันคิดว่าเพื่อนที่ดีนั้นหาได้ง่ายถ้าเราต้องการที่จะหา

ข้อความเชิง ลบ ได้แก่

- ข้อ 16. ฉันมีความรู้สึกเหมือนกับว่าอยู่ลำพังเพียงคนเดียวตลอดเวลา
- ข้อ 18. ฉันคิดว่าจะหาความจริงใจต่อกันระหว่างมนุษย์ไม่ได้เลย
- ข้อ 20. ฉันคิดว่าคนเราไว้วางใจกันไม่ได้เลย
- ข้อ 21. ฉันต้องการที่จะไปไหนมาไหนบ่อย ๆ กับเพื่อน ๆ แต่เพื่อน ๆ ก็ไม่ค่อยจะชวนฉันไปไหนด้วย

ค. การให้คะแนน

เนื่องจากมโนทัศน์ ความโดดเด่นทางสังคม มีความหมายไปในทางลบ การให้คะแนนมาตรวัดที่ใช้วัดการแยกตัวอยู่โดดเดี่ยวจากสังคม จึงให้คะแนนดังนี้

ข้อความเชิง บวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	"	2	"
ไม่แน่ใจ	-	3	"
ไม่เห็นด้วย	"	4	"
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	5	"

ข้อความเชิง ลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วย	-	4	"
ไม่แน่ใจ	-	3	"
ไม่เห็นด้วย	"	2	"
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-	1	"

ง. การทดสอบมาตรวัด

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรวัด ความโดดเด่นทางสังคม ในตอนต้น ประกอบด้วยข้อความ 8 ข้อความ แต่เมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ปรากฏว่าค่า reliability coefficient $\alpha = 0.68118$ และมีข้อความที่มีค่า item-total correlation เป็นลบอยู่ 1 ข้อความ คือข้อความข้อ 21 จึงเลือกตัดข้อความข้อ 21 ออก ซึ่งทำให้ในภายหลัง เมื่อทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้ของมาตรวัด ปรากฏว่าค่า reliability

coefficient alpha = 0.73254 ซึ่งมีค่าสูงกว่าในตอนแรก ดังนั้น มาตรวจวัด ความโตค
 เดี่ยวทางสังคมจึงมีข้อความ 7 ข้อความ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ตารางที่ 7)

จ. การแบ่งกลุ่ม

ข้อความวัด ความโตคเดี่ยวทางสังคม มี 7 ข้อความ คะแนนรวมของข้อความ
 ทั้ง 7 ข้อความมีตั้งแต่ 7 ถึง 28 คะแนน การจัดแบ่งช่วงคะแนนได้พิจารณาแบ่งกลุ่มโดยใช้
 Percentile ที่ 33 และ 66 เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

คะแนนรวม 7 - 13 คะแนน	ถือว่า	มีความโตคเดี่ยวทางสังคมในระดับต่ำ
คะแนนรวม 14 - 16 คะแนน	ถือว่า	มีความโตคเดี่ยวทางสังคมในระดับ ปานกลาง
คะแนนรวม 17 - 28 คะแนน	ถือว่า	มีความโตคเดี่ยวทางสังคมในระดับสูง

(4) การมีส่วนร่วมทางสังคม

ก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

การมีส่วนร่วมทางสังคม หมายถึง ความดีในการกระทำกิจกรรมร่วมกับคนใน
 สังคม ได้แก่ ครอบครัว, เพื่อนฝูง และคนทั่ว ๆ ไป

ข. การวัด

การมีส่วนร่วมทางสังคมวัดโดยใช้ข้อความที่ถามถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
 กับสังคม โดยมีคำตอบให้เลือก เป็นจำนวนความถี่ของการกระทำโดยใช้คำตอบในแบบสอบถาม
 ข้อ 8 ถึงข้อ 15

ข้อความที่ใช้วัดการมีส่วนร่วมทางสังคม เช่น

- ข้อ 8. ท่านและครอบครัวของท่านช่วยกันทำงานบ้านทุกวัน
- ข้อ 9. ท่านและครอบครัวของท่านไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน ได้แก่ ไปจับจ่ายซื้อของ, รับประทานอาหาร, ชมภาพยนตร์
- ข้อ 14. ท่านร่วมเล่นกีฬาหรือเกมส์ต่าง ๆ กับเพื่อนของท่านหรือคนทั่ว ๆ ไป

ค. การให้คะแนน

การให้คะแนนคำตอบของข้อความแต่ละข้อความให้คะแนนดังนี้

ทำทุกวัน	ให้คะแนน	5	คะแนน
ประมาณ 2 - 3 วันต่อครั้ง	"	4	"
ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	"	3	"
ประมาณ 2 - 3 สัปดาห์ต่อครั้ง	"	2	"
ทำน้อยกว่า 2 - 3 สัปดาห์ต่อครั้ง	"	1	"
ไม่เคยทำเลย	"	0	"

ง. การจัดกลุ่ม

คะแนนที่ได้จากการถามถึงการมีส่วนร่วม จะนำมารวมกันทุกข้อความ ซึ่งปรากฏว่ามีค่าต่ำสุดและสูงสุดตั้งแต่ 1 ถึง 29 คะแนน ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และได้นำช่วงคะแนนดังกล่าวมาแบ่งออกเป็นกลุ่มได้ 3 กลุ่ม โดยใช้การแบ่งแบบ Percentile ที่ 33 และ 66 เป็นหลัก แบ่งได้เป็นดังนี้ คือ

คะแนนรวม 1 - 11 คะแนน	ถือว่า	มีส่วนร่วมทางสังคมต่ำ
คะแนนรวม 12 - 15 คะแนน	ถือว่า	มีส่วนร่วมทางสังคมปานกลาง
คะแนนรวม 16 - 29 คะแนน	ถือว่า	มีส่วนร่วมทางสังคมสูง

(5) งานอดิเรกก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

หมายถึง จำนวนของงานอดิเรกที่ทำอยู่ ซึ่งเป็นงานที่สามารถทำได้โดยลำพัง
เพียงคนเดียวในเวลาว่าง

ข. การวัดตัวแปร

จะเป็นคำถามเปิดที่ถามถึงจำนวนงานอดิเรกที่ทำอยู่ ซึ่งเป็นคำถามในแบบสอบถาม
ในข้อ 7 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก) คำถามจะกำหนดให้ตอบได้เพียงงานอดิเรก 3 ชนิดเท่านั้น
เป็นอย่างมาก

ค. การให้คะแนน

การวัดการมีงานอดิเรกทำให้คะแนนดังนี้

ไม่มีงานอดิเรก	ให้คะแนน	0	คะแนน
มีงานอดิเรก 1 ชนิด	"	1	"
มีงานอดิเรก 2 ชนิด	"	2	"
มีงานอดิเรก 3 ชนิด	"	3	"

ง. การจัดกลุ่ม

แบ่งกลุ่มของการมีงานอดิเรกออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 0 คะแนน	เป็นกลุ่มผู้ที่ไม่ม้งานอดิเรกทำ
ผู้ที่ได้คะแนน 1 คะแนน	เป็นกลุ่มผู้ที่มีงานอดิเรกทำ น้อย
ผู้ที่ได้คะแนน 2 คะแนน	เป็นกลุ่มผู้ที่มีงานอดิเรกทำ ปานกลาง
ผู้ที่ได้คะแนน 3 คะแนน	เป็นกลุ่มผู้ที่มีงานอดิเรกทำ มาก

(6) เหตุผลสำคัญที่ยังครองตัว เป็นโสดก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

หมายถึง เหตุผลที่สตรีโสดถือ เป็น เหตุสำคัญที่ทำให้ตัวเธอเองยังครองตัวอยู่เป็นโสดจนถึงปัจจุบัน

ข. การวัด

วัดโดยใช้คำถามเปิด โดยคำถามจะกำหนดคำตอบให้ตอบได้เพียง 3 เหตุผล เหตุผลที่ผู้ตอบ ได้ตอบ เป็นอันดับแรก จะถือว่าเป็น เหตุผลสำคัญที่สุด และนำเหตุผลอันดับแรกนี้มาใช้ในการศึกษาเท่านั้น โดยวัดจากแบบสอบถามข้อ 62

(7) ลักษณะของเพื่อนสนิทก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

หมายถึง สถานภาพสมรสของเพื่อนสนิทส่วนใหญ่ของสตรีโสด

(8) ความสมัครใจในการเลือกใช้ชีวิตโสดก. นิยามเชิงปฏิบัติการ

หมายถึง ความต้องการที่แท้จริงของสตรีโสด ระหว่างการอยู่เป็นโสดกับการแต่งงาน

2.2 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบและแบบเติมความ ข้อมูลที่ถามมี 15 ข้อ ได้แก่ อายุ อาชีพปัจจุบัน ระดับการศึกษา ระดับรายได้ ภูมิลำเนา ผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน งานอดิเรก และการมีส่วนร่วมทางสังคม

ส่วนที่ 2 เป็นข้อความแบบเลือกตอบ ในส่วนนี้จะ เป็นข้อความที่จัดเป็นตัวแปรที่มีลักษณะ เป็นนามธรรม ซึ่งอาศัยการวัดด้วยการใช้มาตราวัดแบบ Likert เป็นเครื่องมือ โดยมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบไปด้วย ตัวแปร ดังต่อไปนี้

- ความโดดเดี่ยวทางสังคม วัดโดยข้อความข้อ 16 - 23
- การรับรู้การยอมรับจากครอบครัว วัดโดยข้อความข้อ 36 - 41
- การรับรู้การยอมรับจากเพื่อนฝูง วัดโดยข้อความข้อ 42 - 47
- การรับรู้การยอมรับจากผู้ร่วมงาน วัดโดยข้อความข้อ 48 - 53
- การรับรู้การยอมรับจากคนทั่วไป วัดโดยข้อความข้อ 54 - 59
- เกียรติภูมิแห่งตน วัดโดยข้อความข้อ 24 - 35

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตรวมทั้งการตัดสินใจและเหตุผลของตัวผู้ตอบ โดยคำถามจะมีทั้งแบบเลือกตอบและเติมความ ได้แก่

- ลักษณะของเพื่อนสนิท วัดโดยใช้คำถามข้อ 60
- ความสมัครใจในการเลือกใช้ชีวิต วัดโดยใช้คำถามข้อ 61
- เหตุผล สำคัญที่ยังครองตัวเป็นโสดอยู่ วัดโดยใช้คำถามข้อ 62

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง และได้รับความช่วยเหลือในการส่งแบบสอบถามในแต่ละหน่วยงานบางแห่งจากผู้รู้จักในแต่ละหน่วยงานนั้นอีกทางหนึ่งด้วย

แบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งออกไปตามแต่ละหน่วยงานแยกออกเป็นรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มอาชีพพยาบาล ได้ส่งแบบสอบถามไปที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เป็นจำนวน 50 ชุด ได้รับคืน 42 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ไม่ตอบคำถามบางหน้าเป็นจำนวน 2 ชุด ดังนั้นแบบสอบถามที่ใช้ได้ในกลุ่มอาชีพพยาบาลมีจำนวน 40 ชุด

2. กลุ่มอาชีพข้าราชการทหารบก ได้ส่งแบบสอบถามไปที่กระทรวงกลาโหม เฉพาะในส่วนที่เป็นทหารบกเท่านั้น แบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งมีจำนวน 80 ชุด ได้รับคืนมาจำนวน 73 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ 5 ชุด ดังนั้นแบบสอบถามที่ใช้ได้ในกลุ่มอาชีพข้าราชการทหารบก มีจำนวน 68 ชุด

3. กลุ่มอาชีพครูที่สอนในระดับมัธยม ได้ส่งแบบสอบถาม 60 ชุด ไปตามโรงเรียนมัธยมในกรุงเทพ จำนวน 3 โรงเรียน คือ ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย 20 ชุด โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ 20 ชุด และโรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์ 20 ชุด ได้รับคืนมาจำนวน 50 ชุด

4. กลุ่มอาชีพอาจารย์ที่สอนในระดับมหาวิทยาลัย ได้ส่งแบบสอบถามไปตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังนี้

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	20	ชุด
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	11	ชุด
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	20	ชุด

ได้รับคืนมาทั้งหมด 41 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ 3 ชุด เป็นแบบ
สอบถามที่ใช้ได้ 38 ชุด

ดังนั้นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีจำนวนทั้งสิ้น 198 ชุด

3. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. อัตราส่วนร้อยละ

อัตราส่วนร้อยละเป็นสถิติที่ใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยเป็นการ
แสดงความสัมพันธ์เชิงเปรียบเทียบโดยใช้ฐาน 100

อัตราส่วนร้อยละที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

- 1.1 เพื่อพรรณนาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
- 1.2 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ต้องการจะศึกษา

2. ค่า Gamma

ค่า Gamma เป็นค่าทางสถิติที่ใช้บอกถึงขนาดค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและ
ตัวแปรอิสระ และสามารถบอกทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ด้วย โดยที่ตัวแปรตาม
และตัวแปรอิสระจะต้องมีความสัมพันธ์กัน และข้อมูลอยู่ในระดับ Ordinal ถ้าค่า Gamma เข้า
ใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันมาก และถ้าค่า Gamma เข้าใกล้
0 แสดงว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก หรือแทบจะไม่มีความสัมพันธ์
เลย